

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 65/2026
05.02.2026.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Миролуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Јелене Пирић, Деане Берак Савковић и Марине Миленковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К.бр.398/22 од 29.03.2024.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 190/24 од 18.06.2025.године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Јелене Пирић, Деане Берак Савковић и Марине Миленковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К.бр.398/22 од 29.03.2024.године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 190/24 од 18.06.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К.бр.398/22 од 29.03.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци.

Истом пресудом на основу члана 261., 262. став 2. и 264. став 1. ЗКП обавезан је окривљени да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара као и на име трошкова кривичног поступка износ од 14.691,00 динара и да ОЈТ у Кикинди на име трошкова кривичног поступка плати износ од 15.582,00 динара, све у року од тридесет дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 258. ЗКП оштећени је ради остваривања имовинско-првног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 190/24 од 18.06.2025.године одбијена је као неосновна жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди К.бр.398/22 од 29.03.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА, адвокати Јелена Пирић, Деана Берак Савковић и Марина Миленковић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или га огласи кривим за извршење блажег кривичног дела или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Јелене Пирић, Деане Берак Савковић и Марине Миленковић је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП браниоци окривљеног истичу да у радњама окривљеног нису остварени елементи кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, односно да је суд на правилно утврђено чињенично стање извршио погрешну квалификацију кривичног дела. Свој став браниоци образлажу наводима да је окривљени неспорно нанео повреде оштећеном, али да је окривљени претходно био изложен непримереном понашању од стране оштећеног кроз вербалну расправу, а што је утицало на психичко стање окривљеног, из разлога што је окривљени већ једанпут био нападнут и том приликом задобио тешке телесне повреде, због којих је био оперисан и у животној опасности, због чега и данас трпи последице. Имајући наведено у виду, окривљени је реаговао у страху за сопствени живот, без своје кривице доведен у стање јаке раздражености и поступао на мах, па се у радњама окривљеног могу стећи само елементи кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 5. КЗ.

Одредбом члана 121. став 1. КЗ је прописано да ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Изреком пресуде Основног суда у Кикинди К.бр.398/22 од 29.03.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је дана 10.07.2021. године око 03,00 часова у Кикинди, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, другог тешко телесно повредио, тако што је док се налазио на концерту, који се одржавао на отвореним базенима спортског центра „Језеро”, у току расправе са оштећеним ББ, рукама га одгурнуо у пределу груди, да би након што су га радници обезбеђења извели напоље, а по изласку и оштећеног испред објекта, затвореном шаком ударио оштећеног у пределу десног образа, услед чега је пао, да би га више пута ударио ногама у пределу главе, наневши му тешку телесну повреду у виду крварења у пределу паучинасте мождане опне, површинске трауматске повреде главе и вишеструке површинске

трауматске лезије лица, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено, чиме је учинио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и то како објективна, која се односе на предузете радње окривљеног односно да је на описани начин другог тешко телеснио повредио и то оштећеног ББ, тако и субјективна обележја, односно да је окривљени могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено. Наводи изнети у захтеву да је окривљени реаговао у страху за сопствени живот, да је без своје кривице доведен у стање јаке раздражености и да је поступао на мах, представљају само сопствену оцену и виђење предметног догађаја од стране његових браниоца.

Самим тим, наводи бранилаца окривљеног да је суд на правилно утврђено чињенично стање извршио погрешну квалификацију кривичног дела те да се у радњама окривљеног евентуално стичу елементи кривичног дела из члана 121. став 5. КЗ, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић